

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Detentionslokalerne	3
2.	Rapportgennemgang	8
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	8
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.	10
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	13
2.4.	Lægeundersøgelse	17
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	20
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn	22
2.5.	Oplysninger fra kriminalregisteret	24
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	25
2.6.1.	Fremstilling	26
2.6.2.	Visitation mv.	27
2.7.	Tilsyn	30
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn).....	32
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen	34
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn	34
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	35
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn	38
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn	39
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn	39
2.8.	Løsladelsestidspunktet	41
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.	41
	Opfølgning	43
	Underretning	43

Som led i ombudsmandens almindelige inspektionsvirksomhed (jf. § 18 i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand) foretog jeg den 12. december 2006 inspektion af detentionen på politistationen i Løgstør. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Løgstør politikreds er nedlagt pr. 1. januar 2007 i forbindelse med politireformens ikrafttræden, men politistationen i Løgstør anvendes fortsat som lokal politistation for Nordjyllands Politi. Hovedpolitistationen i kredsen er politistationen i Aalborg. Af Nordjyllands Politis hjemmeside fremgår det at der for tiden foregår et meget omfattende reformarbejde med henblik på gennemførelsen af politireformen. Den nye samlede organisation af Nordjyllands Politi sættes i kraft 1. september 2007. Det fremgår endvidere at Nordjyllands Politi herefter på hjemmesiden vil orientere om den fremtidige organisation mv. Indtil da vil alle former for borgerhenvendelser til politiet, bortset fra henvendelser vedrørende udstedelse af pas og kørekort, foregå som hidtil.

Under inspektionen blev det oplyst at politistationen ikke er døgnbemandet, men lukker kl. 23.00, og at detentionsanbragte derfor om aftenen køres til politistationen i Aalborg. Der er ca. 50 km til Aalborg, og det er Aalborg politi der sørger for hjemtransport. Af Nordjyllands Politis hjemmeside fremgår det at stationen fortsat har åben alle dage mellem kl. 7.00 og kl. 23.00. Jeg går ud fra at der fortsat er vagtcentral på lokalstationen i Løgstør i dette tidspunkt indtil der er etableret en fælles vagtcentral for politikredsen på hovedpolitistationen i Aalborg.

På baggrund af ovenstående går jeg ud fra at detentionslokalerne på politistationen i Løgstør indtil videre fortsat anvendes som hidtil, og at det ikke kan udelukkes at de også efter at arbejdet med omstruktureringen er tilendebragt, vil kunne blive anvendt til detentionsanbringelse. Dette har jeg lagt til grund ved min vurdering af de fysiske forhold i detentionen.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Nordjyllands Politi og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget sådanne bemærkninger.

1. Detentionslokalerne

Politistationen har to detentionslokaler i stueetagen i politistationens hovedbygning. Alle bygningerne er af ældre dato. Detentionslokalerne anvendes også som venterum. Det blev oplyst at det sker efter dispensation fra Rigspolitichefen. Politiet lovede at sende mig en kopi af Rigspolitichefens brev herom, men jeg har endnu ikke modtaget denne kopi som jeg har rykket for efterfølgende.

Jeg erindrer om fremsendelsen heraf.

Indgang til detentionen sker via en sideindgang til politigården hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne.

Jeg går ud fra at indbringelserne normalt kan ske med den fornødne diskretion.

Uden for indgangsdøren er der en trappe med to trin og gelænder i den ene side. De indbragte skal herefter føres igennem en smal gang hvor der bl.a. er en trappe der fører op til 1. sal.

Jeg beder om at få oplyst om det volder problemer at føre de frihedsberøvede ind gennem gangen.

Den smalle gang fører ind til et forrum der benyttes som visitationslokale mv. Der er en visitationsskranke og nummererede, aflåselige metalskabe til opbevaring af effekter der fratages de frihedsberøvede. Skabene er nummereret 1-4 af hensyn til anvendelsen af detentionen som venterum, og da der til tider placeres flere i samme venterum. Fra forrummet er der adgang til et toilet som de frihedsberøvede kan benytte.

Der lå ikke et oplag af Rigspolicehens vejledning om alkoholafvænnings- og -behandling "Hvor går du hen, når du går ud?", i eller ved skranken. Det blev oplyst at den findes på vagthavendes kontor som ligger lige ved siden af forrummet. De frihedsberøvede der ikke skal afhøres efter udtagelse af detentionen, løslades via hoveddøren og får vejledningen udleveret af vagthavende samtidig med at der kvitteres for udlevering af effekter.

Dørene ind til de to detentionslokalerne ligger i forrummet. Der er ikke en tilstedeværelseslampe uden for detentionerne.

Efter Justitsministeriets vejledning om indretning af nye politibygnings (august 2002) skal der ved venterum være placeret en indikatorlampe på gangen uden for afsnittet, jf. s. 51. Denne lampe skal fungere som erindringslampe og markere at et eller flere venterum er i brug.

Et tilsvarende krav findes ikke i vejledningen for detentionslokalers vedkommende, men detentionslokaler skal i modsætning til venterum være tv-overvågede. Tv-overvågningen foregår fra vagtstuen og tændes når der er nogen i detentionslokalen.

Jeg har derfor ingen bemærkninger til at der – selv om detentionslokalerne til-lige anvendes som venterum – ikke er placeret en erindringslampe på gangen uden for rummene.

Dørene er nummereret henholdsvis med 1 og 3 samt 2 og 4. Tallene 3 og 4 henviser til de ekstra skabe der kan benyttes, når detentionslokalen anvendes som venterum for flere personer.

Lokalene er ca. 8 m².

I hvert detentionslokale er der et højt placeret vinduesparti. Det består af et almindeligt vindue med tremmer for der er placeret ved ydermuren i et indhak, og en stor rude af – går jeg ud fra – brudsikkert (plexi)glas der er fastgjort med en ramme på væggen. Ruderne er ikke matterede. Vinduerne vender ud mod en lukket gård hvor der ikke færdes uvedkommende. Gården er omkranset af en mur ud mod vejen. Det er således ikke umiddelbart muligt for uvedkommende at kigge ind i detentionslokalene.

Det inderste vindue er, som nævnt, placeret i en træramme der er sat op på væggen, og det kan ikke åbnes. Rammen udgør et fremspring fra væggen.

Som nævnt under inspektionen kan dette fremspring efter min opfattelse udgøre en sikkerhedsmæssig risiko idet det vil være muligt at fastgøre genstande der vil kunne benyttes til selvbeskadigelse. Jeg henstiller derfor til Nordjyllands Politi at ændre fastgørelsen af ruden således at der ikke længere er en sådan risiko. Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Væggene er hvide og fremtrådte nymalede. I detentionslokale 2 var der enkelte ridsemærker på den ene væg. Dørene er gule og havde ingen ridser eller mærker. Gulvet er malet gråt.

Dørene åbner udad, og der er indkig i form af en lille rude i døren som på den udvendige side er dækket af en metalklap til at skyde for. Glassene i begge dørspioner er ridsede, men det er dog stadig muligt at se ind.

Jeg formoder at glassene i dørspionerne skiftes ud efterhånden som de bliver for ridsede til at kunne se ind ad. Jeg foretager mig ikke yderligere i anledning af dette spørgsmål.

På tidspunktet for inspektionen stod der i hvert lokale en plastikbeklædt madras op ad væggen.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. Lokalerne opvarmes med gulvvarme.

Der er opsat røgalarmer, og i loftet er der indbygget en lampe. I loftet er der tillige udluftningsriste med huller der er ca. 5 mm store. I begge lokaler mangler der to skruer i rammen om ristene.

Som nævnt under inspektionen kan gitrene i udluftningsristene på grund af størrelsen af hullerne efter min opfattelse muligvis udgøre en sikkerhedsmæssig risiko derved at det vil være muligt at fastgøre genstande der vil kunne benyttes til selvbeskadigelse. Jeg henviser i den forbindelse til de overvejelser som Rigspolitechefen og Justitsministeriet har gjort sig i relation til spørgsmålet om hvorvidt ventilationsriste i detentioner kan udgøre en sikkerhedsrisiko i forhold til selvmordstruede personer. Overvejelserne herom har medført at lammelafstanden i ventilationsriste i dag kun må være 4 mm, jf. min opfølgingsrapport af 23. november 2005 i sagen om min inspektion af detentionen i Ny-

købing Falster og min opfølgingsrapport nr. 2 af 28. februar 2006 i sagen om min inspektion af detentionen i Kangerlussuaq.

Jeg går ud fra at Nordjyllands Politi på denne baggrund vil overveje at udskifte ventilationsristene med riste med mindre huller. Jeg beder om underretning om resultatet af disse overvejelser.

Jeg henstiller endvidere til Nordjyllands Politi at erstatte de manglende skruer i rammerne til ristene. Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Lige umiddelbart inden for døren i detentionslokale nr. 2 er der et hul i væggen med en diameter på ca. 7-10 cm.

Jeg henstiller til Nordjyllands Politi at sætte en klap hen over hullet som det er sket i detentionslokale nr. 2. Jeg beder om underretning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. Der er endvidere en højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I loftet er der indbygget udstyr til tv-overvågning.

De tekniske installationer blev afprøvet i detentionslokale nr. 1. Kamera-billederne var klare og lyden acceptabel. Det blev i øvrigt oplyst at man også kan høre de anbragte uden de tekniske installationer da detentionslokalerne ligger meget tæt på vagthavende.

Jeg går ud fra at billede og lyd også virker i det andet lokale.

Begge detentionslokaler fremtrådte desuden rene.

Den fysiske gennemgang af detentionen i Løgstør giver mig ikke anledning til yderligere bemærkninger.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 9. november 2006. Jeg modtog herefter detentionsrapporter mv. vedrørende 10 anbringelser i detentionen der fandt sted i perioden fra den 28. februar 2005 til og med den 13. september 2006. En dag (den 30. juni 2006) var der tale om to anbringelser (af to brødre) som skete på samme tidspunkt.

Ved anbringelsen den 28. februar 2005 fremgår det alene ved afkrydsning i rubrikken om indsættelse i detentionen at der skete detentionsanbringelse. De fleste øvrige punkter i rapporten er ikke udfyldt. Det gælder bl.a. rubrikkerne til angivelse af tidspunktet for foreløbig og endelig indsættelse og rubrikken til notat om tidspunktet for løsladelsen. Der er heller ingen tilsynsnotater i dette tilfælde. Det fremgår således ikke hvor længe den pågældende havde ophold i detentionen.

Jeg anmoder om oplysning herom.

På baggrund af notatet om indsættelse i detentionen lægger jeg til grund at der var tale om en detentionsanbringelse, men på grund af de manglende notater i rapporten, indgår den kun delvis i gennemgangen nedenfor.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse

nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelsen nr. 1419 af 13. december 2006), og endelig i Rigspolitechefens kundgørelse om anbringelse af berusede personer i detentionen, nu kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 (bekendtgørelse nr. 9723) der trådte i kraft den 1. marts 2006. Indtil da gjaldt kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte), og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspolitechefens detentionskundgørelse.

Rigspolitechefen har i kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006, der som nævnt har været gældende fra 1. marts 2006, foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til de hidtil gældende regler.

Da nogle (i alt 4) af de 10 anbringelser som min undersøgelse har omfattet, fandt sted før den 1. marts 2006, gjaldt kundgørelse II nr. 55 af 27. juni 2001 for disse anbringelser, mens kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 gjaldt for de resterende anbringelser.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitichefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Anvendelsen af denne blanket var ikke obligatorisk efter den tidligere kundgørelse, men eventuelt anvendte lokale blanketter skulle indeholde de samme oplysninger, jf. Rigspolitichefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed detentionskundgørelsen blev udsendt til samtlige politimestre i landet og Politidirektøren i København. Efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse er det blevet obligatorisk at anvende Rigspolitichefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til samtlige politikredse. Denne rapportblanket, der er tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

I alle tilfælde bortset fra den ældste anbringelse (den 28. februar 2005), er Rigspolitichefens detentionsrapport anvendt. Efter 1. marts 2006 er blanket P152 03/06 POLSAS anvendt, i et enkelt tilfælde dog blanket 01/06, og før 1. marts 2006 er blanket 07/01 anvendt. Der ses umiddelbart ikke at være forskel på de to udgaver fra 2006 af detentionsrapporten bortset fra skrifttypen og layoutet. Jeg har i sagen om min inspektion af detentionen i Rødovre anmodet Københavns Vestegns Politi om at oplyse nærmere herom.

Rigspolitichefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Den lokale blanket der er anvendt ved anbringelsen den 28. februar 2005, indeholder de samme rubrikker som den tidligere gældende blanket P152 (07/01) Blanketten indeholder derudover nogle punkter som ikke fandtes i den tidligere gældende blanket P152.

Som nævnt er blanket 01/06 og 03/06 uddybet på visse punkter i forhold til den hidtidige detentionsrapport. I den nye blanket er anholdt(e)/tilbageholdt(e) desuden generelt erstattet af frihedsberøvet/frihedsberøvede. Den nye blanket indeholder en ekstra rubrik til afkrydsning af hvordan der er forholdt med den

frihedsberøvede, idet transport til hjemmet har fået sin egen rubrik. Det er desuden præciseret at vedlæggelse af udskrift fra kriminalregisteret er obligatorisk. For så vidt angår visitation, er kundgørelsens § 13 rettet til § 11. Der er desuden indsat afkrydsningsrubrikker til angivelse af om der er frataget effekter, og det er tillige angivet at det i så fald skal anføres hvilke effekter der er tale om. I rubrikken til angivelse af lægens (eventuelle) bemærkninger er indført et felt til afkrydsning hvis der intet helbredsmæssigt har været til hinder for detentionsanbringelse. Feltet om udlevering af pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud?” er omformuleret, men er ikke ændret indholdsmæssigt. Der er desuden indføjet særlige rubrikker til udfyldelse og afkrydsning ved detentionsanbringelse af 12-17 årige. I tilsynsafsnittet er det anført at notat om hvem der har forestået tilsynet, skal ske enten ved navn, initialer eller tjenestenummer, mens der tidligere kun var anført initialer. Der er desuden tilføjet en rubrik til notat om dato og klokkeslæt for endelig udtagelse af detentionen og til angivelse af hvem der har udtaget den pågældende.

Efter § 22, stk. 1, i den tidligere gældende kundgørelse, og § 4 i den nugældende kundgørelse, skulle/skal alle (relevante) punkter i detentionsrapporten udfyldes i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. På den nye rapport er dette udtrykkeligt fremhævet foroven på rapporten.

I ingen af detentionsrapporterne er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse hermed. I 1 tilfælde (rapporten fra den 28. februar 2005 som er den ældste af rapporterne) mangler som nævnt udfyldelse af flere rubrikker. I andre tilfælde er der også tale om flere rubrikker, dog ikke nær så mange som i det nævnte tilfælde.

Det er beklageligt at detentionsrapporterne ikke er udfyldt i overensstemmelse med (nu) § 4 i kundgørelsen. Jeg henviser i den forbindelse også til Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 om kundgørelsen hvori Rigspolitichefen har indskærpet at samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal ud-

fyldes. Dette er, som nævnt, også fremhævet øverst på den nye detentionsblanket.

Jeg henstiller til Nordjyllands Politi at indskærpe pligten til at udfylde alle rubrikkerne i overensstemmelse med (nu) § 4 i kundgørelsen. Jeg anmoder om at modtage oplysning om hvad der sker i anledning af min henstilling.

Af Politiets Statistik (årstabel) for 2005 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår det at der i 2005 var 28 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Løgstør politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende eller til hjemmet, men at en blev bragt til sygehuset. I 2004 var der 26 detentionsanbringelser, og tre blev indbragt til sygehuset. I rubrikkerne om forsorgshjem mv. og hjemmet er sat en streg som jeg forstår sådan at der ikke er oplysninger om hvorvidt der har været tilfælde heraf.

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til den tidligere kundgørelse var det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. I rundskrivelsen til den nye kundgørelse er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

Under inspektionen blev det oplyst at der ikke er et forsorgshjem i den nu daværende Løgstør politikreds, men et umiddelbart uden for, som politiet i Løgstør dog ikke anvender. Det har således været undersøgt om der var forsorgshjem eller lignende i kredsen.

Det blev i øvrigt oplyst at detentionen ikke anvendes meget da politiet ofte kører folk hjem.

Jeg går på denne baggrund ud fra at politiet i Løgstør er opmærksom på det af Rigspolitechefen anførte om at politiet under de angivne forudsætninger som udgangspunkt skal bringe berusere hjem.

Da der imidlertid i 2005 ikke (og muligvis heller ikke i 2004) blev kørt nogen berusere hjem, beder jeg dog for god ordens skyld Nordjyllands Politi om at oplyse nærmere om praksis vedrørende hjemkørsel af berusere. Jeg anmoder i den forbindelse om oplysning om hvorvidt der udfyldes en detentionsrapport i sådanne tilfælde, jf. den (nu særskilte) rubrik der findes i detentionsrapporten til afkrydsning ved transport til hjemmet.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

Politoloven indeholder i § 12 særlige regler om detentionsanbringelse af børn. Efter § 12, stk. 1, gælder der et ubetinget forbud mod at anbringe berusede børn under 12 år i detention. Er barnet under 15 år, må det kun anbringes i detentionen hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig som følge af barnets adfærd (§ 12, stk. 2). En eventuel detentionsanbringelse må endvidere

som altovervejende hovedregel ikke vare mere end 4 timer. Der er endvidere i § 12 særlige regler om lægetilsyn og om underretning af forældrene, de sociale myndigheder eller andre. I henhold til lovens § 12, stk. 4, skal politiet således ved detentionsanbringelse af unge mellem 15 og til og med 17 år rette henvendelse til hjemmet med henblik på at underrette om detentionsanbringelsen.

Bestemmelsen suppleres af detentionsbekendtgørelsens § 8 hvorefter forældremyndighedens indehaver og socialforvaltningen uopfordret skal underrettes om frihedsberøvelsen såfremt den frihedsberøvede er under 18 år. Kundgørelsen indeholder tillige særlige regler om frihedsberøvelse af børn, jf. §§ 17-21 i den nugældende kundgørelse.

I et tilfælde skete der frihedsberøvelse af en 17-årig. Den pågældende blev frihedsberøvet den 30. juni 2006 kl. 08.20, lægeundersøgt og endeligt anbragt i detentionen kl. 09.20 og udtaget af detentionen og afhørt kl. 10.30. Af de særlige rubrikker der skal udfyldes ved detentionsanbringelse af 12-17 årige, fremgår det at der blev givet underretning til faderen som forældremyndighedsindehaver samtidig med den endelige anbringelse i detentionen. Der er ikke sat kryds i rubrikken om underretning af socialforvaltningen.

Jeg beder Nordjyllands Politi om at oplyse hvorfor der ikke blev givet underretning til socialforvaltningen, jf. detentionsbekendtgørelsens § 8.

Som bekendt blev det ved dom af 21. december 2005 ved Retten i Randers stueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet tage vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborgs anke blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsple-

jen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren. Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Tidligere bad jeg i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Køge politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for anbringelsen af en person der var skønnet påvirket af alkohol i let grad, og som havde været involveret i husspektakler.

Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det på baggrund af mandens ødelæggelser i hjemmet sammenholdt med spirituspåvirkningen og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne blev besluttet at lade ham overnatte i detentionen og først løslade ham når han skønnedes ædru.

Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt, og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye bestemmelse i § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse, som trådte i kraft den 1. august 2001.

Jeg forstod myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke videre.

I 5 af de 10 tilfælde som indgår i undersøgelsen, fremgår det af rubrikken om årsagen til frihedsberøvelsen at den frihedsberøvede var beruset. I de øvrige til-

fælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af alkoholpåvirkning) at den frihedsberøvede var beruset/påvirket.

I 9 tilfælde har der været tale om påvirkning af alkohol og i 1 tilfælde om påvirkning både af alkohol og af andre berusende og/eller bedøvende midler. I alle tilfælde af alkoholpåvirkning er graden af alkoholpåvirkningen anført. 8 af de anholdte skønnedes påvirket i middel grad og 2 i svær grad.

I 5 tilfælde er det ikke angivet at den pågældende var påvirket af alkohol. Det er alene angivet i hvilken grad de pågældende var berusede.

Som nævnt ovenfor skal samtlige relevante punkter i detentionsrapporten udfyldes. Dette er, som også nævnt ovenfor, også fremhævet øverst på den nye detentionsblanket.

Jeg har ikke foretaget en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Jeg går uden videre ud fra at betingelserne for (foreløbig) detentionsanbringelse var opfyldt i de 2 tilfælde hvor den frihedsberøvede person af politiet blev skønnet påvirket i svær grad som tillige omfatter det tilfælde hvor der var tale om både alkohol og af andre berusende eller bedøvende midler. Den pågældende blev i dette tilfælde efter lægeundersøgelsen kørt på skadestue. I det andet tilfælde fremgår det af lægeerklæringen at den pågældende tillige havde en truende adfærd.

Ved 1 af de 8 anbringelser hvor der alene var tale om en påvirkning i middel grad, er årsagen til frihedsberøvelsen angivet som husspektakler. Idet jeg henviser til det ovenfor anførte fra sagen om min inspektion af detentionen i Køge,

lægger jeg også til grund at betingelserne for detentionsanbringelse var opfyldt i dette tilfælde. Det samme gælder 1 tilfælde med trusler på livet.

I 2 af de øvrige 6 tilfælde med påvirkning i middel grad er årsagen til frihedsberøvelsen angivet som uorden og ordensbekendtgørelsen. Det drejer sig om detentionsanbringelser den 4. januar 2006 og 1. juli 2006. I førstnævnte tilfælde skønnede lægen at den pågældende var beruset i let/moderat grad, og det er tillige anført at den pågældende var let ophidset og udkældende. I det andet tilfælde er der ikke vedlagt lægeerklæring, men det er i detentionsrapporten under lægens bemærkninger anført at den pågældende var moderat beruset.

Ved de øvrige 4 anbringelser er beruselse angivet som årsag til anbringelsen.

Jeg går ud fra at ordensbekendtgørelsen sigter til bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2006 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger. Jeg går ligeledes ud fra at "uorden" i den anden sag angiver en overtrædelse af denne bekendtgørelse. Jeg beder for en god ordens skyld om oplysning om hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen der blev anset for overtrådt i disse tilfælde.

Jeg beder endvidere om at modtage oplysning om retsgrundlaget for de øvrige anbringelser der drejer sig om en anbringelse den 26. marts 2006, begge anbringelser den 30. juni 2006 og en anbringelse den 13. september 2006. Jeg henviser i den anledning til Retten i Randers' dom af 21. december 2005.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet "hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge").

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 14, stk. 3, og den nugældende kundgørelses § 13, stk. 3, hvor det er præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – som minimum ved afkrydsning skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14, stk. 3, 2. pkt. i den tidligere gældende kundgørelse og § 14 i den nugældende kundgørelse samt Rigspolitichefens følgebrev til kundgørelserne, nu rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Det blev under inspektionen oplyst at der ikke er en særlig lægeordning, men at den almindelige lægevagt benyttes. Det blev endvidere oplyst at det nogle gange tager noget tid før lægen kommer.

I 8 tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, og hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). Det ene af de resterende 2 tilfælde er anbringelsen den 28. februar 2005, og den anden en anbringelse den 13. september 2006. I detentionsrapporten vedrørende denne anbringelse er det noteret at der skete lægetilkald kl. 16.15 (½ time efter anbringelsen i detentionen), og at den pågældende blev løsladt kl. 17.55. Den pågældende havde

således kun ophold i detentionen i ca. 1½ time efter lægetilkaldet. Af tilsynsnoterne fremgår det at den pågældende var vågen under hele anbringelsen.

Jeg anmoder om oplysning om baggrunden for det manglende notat om lægetilsyn i dette tilfælde. Det bemærkes at der efter min opfattelse i tilfælde hvor der ikke gennemføres lægeundersøgelse, fx fordi den frihedsberøvede løslades inden lægen når frem, bør gøres notat om årsagen hertil.

I 4 af de 8 tilfælde foreligger der en lægeerklæring (blanket P153).

I alle tilfælde er lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. Lægetilsynet er sket ved 4 forskellige læger. En læge har foretaget tilsyn i 5 af tilfældene, og i 1 af de øvrige tilfælde fremgår det udtrykkeligt at der var tale om en vagtlæge.

Som nævnt ovenfor er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

I 2 af de 4 tilfælde hvor der ikke er vedlagt lægeerklæring, er lægens bemærkninger gengivet i detentionsrapporten, mens det i de 2 andre tilfælde blot fremgår at der var en lægeundersøgelse. I 1 af disse tilfælde er der ikke sket afkrydsning i rubrikken til angivelse af at der intet helbredsmæssigt var til hinder for detentionsanbringelse, men det går jeg ud fra skyldes en forglemmelse. I de øvrige rapporter på blanket P152 03/06 med lægetilsyn, er der sket afkrydsning i dette felt.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 6, 2. pkt. og den nugældende kundgørelses § 6, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Men det er i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede og ifølge kundgørelsen uden unødigt ophold – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt. og den nugældende kundgørelses § 6, 3. pkt. En tilsvarende bestemmelse var ikke indeholdt i den tidligere gældende kundgørelse.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. kundgørelsens § 6, stk. 3 (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge (der i 1 tilfælde blev foretaget af en anden end den vagthavende). Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 1 tilfælde er rubrikken om lægetilkald, som tidligere nævnt, ikke udfyldt. I et andet tilfælde fremgår tidspunktet for indbringelsen ikke, men tilkald af læge skete i dette tilfælde 5 minutter efter fremstillingen for vagthavende og således først efter indbringelsen. I alle de øvrige tilfælde bortset fra 1, er tilkald af læge ligeledes sket efter indbringelsen til politistationen. Indbringelse skete i 2 af tilfældene 5 minutter efter det angivne anholdelsestidspunkt.

At der først skete tilkald af læge efter indbringelsen i disse tilfælde går jeg ud fra skal henføres til bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt. (om transporttid af "kortere varighed").

I det tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke fremgår, skete fremstilling for vagthavende 15 minutter efter anholdelsen. I de øvrige tilfælde fandt indbringelsen sted mellem 20 og 40 minutter efter frihedsberøvelsen, i 1 tilfælde dog først en time efter anholdelsen. For nogle af disse tilfældes vedkommende går jeg ud fra at det forhold at der ikke skete tilkald af læge før indbringelsen, kan henføres til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om en kortvarig transporttid.

Jeg beder Nordjyllands Politi om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1. Jeg beder endvidere om muligt om oplysning om baggrunden for at der i det tilfælde hvor indbringelsen først skete en time efter anholdelsen, først skete lægetilkald efter indbringelsen. Det drejer sig om en frihedsberøvelse den 12. december 2005 der skete bag Farsø Hotel.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

Det er i alle de 9 tilfælde hvor det fremgår at der skete lægetilkald, angivet i detentionsrapporten hvornår lægetilkald er sket. Som anført ovenfor er tilkald i 1 tilfælde sket før indbringelsen. I det tilfælde hvor indbringelsestidspunktet ikke fremgår, er lægetilkald sket 5 minutter efter fremstillingen. I yderligere 3 tilfælde er lægetilkald sket 5 minutter efter indbringelsen til politistationen, og i 1 tilfælde 10 minutter efter indbringelsen. I 1 tilfælde er lægetilkald sket 25 minutter efter indbringelsen og i de 2 sidste tilfælde 30 minutter efter indbringelsen. Det ene af disse tilfælde er frihedsberøvelsen den 12. december 2005 som jeg har spurgt til ovenfor.

Jeg anmoder om at det udtrykkeligt af Nordjyllands Politis svar kommer til at fremgå hvad der var baggrunden for det sene lægetilkald i dette tilfælde efter indbringelsen til politistationen. Jeg anmoder tillige om oplysning om baggrunden for de sene lægetilkald i de 2 andre tilfælde hvor det først skete henholdsvis 25 og 30 minutter efter indbringelsen. Det drejer sig om frihedsberøvelser den 26. marts 2006 og 13. september 2006.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der var ikke i den tidligere gældende kundgørelse og er heller ikke i den nu gældende kundgørelse fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår der skulle/skal ske undersøgelse ved læge, dog er det i § 1, stk. 1, sidste pkt, i den nu gældende kundgørelse præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge hvis der er mistanke om at den pågældende er syg eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1., har bekendtgø-

relsens § 5, stk. 1, om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og det fremgår nu udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske ”hurtigst muligt”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte, som nu også angivet i rundskrivelsen, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Som tidligere nævnt er der 1 tilfælde hvor der ikke er notat om lægetilsyn, men kun om lægetilkald, og 1 tilfælde hvor der hverken er notat om lægetilkald eller lægetilsyn. Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle de øvrige tilfælde af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer hvor sådanne er vedlagt. Tidspunkterne er i alle tilfælde sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen.

I 2 tilfælde fandt lægetilsynet sted 30 minutter efter indbringelsen og i 1 tilfælde 30 minutter efter fremstillingen. I 2 tilfælde gik der henholdsvis 50 og 55 minutter fra indbringelsen til lægetilsynet fandt sted. I de sidste 3 tilfælde fandt lægetilsyn sted henholdsvis 1 time og 16 minutter, 1 time og 20 minutter og 1 time og 40 minutter efter indbringelsen – og henholdsvis 1 time og 6 minutter, 1 time og 15 minutter og 1 time og 15 minutter efter tilkaldet af læge.

På baggrund af det under inspektion oplyste om at der ikke er en særlig lægeordning, men at den almindelige lægevagt benyttes, foretager jeg mig ikke mere vedrørende tidspunktet for lægetilsynet i disse 3 tilfælde.

Rigspolitichefen har i følgeskrivelsen til den tidligere kundgørelse opfordret politikredse der mod forventning skulle få problemer med et effektivt lægetilsyn, til at rette henvendelse til Rigspolitichefen med henblik på bistand til forsøg på at løse problemet. Fra min inspektion af detentionen i Herning er jeg bekendt med at Rigspolitichefen forventer at Midt- og Vestjyllands politikreds – som Herning nu hører under – vil søge at indgå en samlet aftale med lægerne om tilsyn med detentionsanbragte i politikredsen. Rigspolitichefen afventer politikredsens dispositioner på dette område.

Jeg går ud fra at det samme gælder for Nordjyllands politikreds, men jeg anmoder dog om oplysning om hvorvidt det er korrekt antaget.

2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Efter den tidligere gældende kundgørelses § 13, stk. 2, og den nugældende kundgørelses § 10, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen) indhente oplysninger om den frihedsberøvede i kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. den dagældende kundgørelses § 19, nu § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. § 22, stk. 3, i den tidligere gældende kundgørelse og § 28 i den nugældende kundgørelse.

I 6 af de 10 tilfælde er det ikke afkrydset at der er indhentet udskrift fra kriminalregisteret, og udskrift er kun vedlagt i 1 af de 4 tilfælde hvor det er afkrydset at den er vedlagt.

Det er beklageligt at det i 6 tilfælde ikke fremgår om der er indhentet oplysninger i kriminalregistret. Det er endvidere beklageligt at der kun er vedlagt en udskrift fra kriminalregisteret i 1 tilfælde, herunder at en udskrift ikke er vedlagt i de øvrige 3 af de 4 tilfælde hvor det er afkrydset at en sådan udskrift er vedlagt. Jeg går dog ud fra at der altid indhentes – og således også i alle de konkrete tilfælde er indhentet – oplysninger i kriminalregisteret.

Jeg går ud fra at Nordjyllands Politi i forbindelse med indskærpelse af notatpligten, jf. pkt. 2.2., tillige vil indskærpe overholdelsen af reglen om vedlæggelse af udskrifter fra kriminalregisteret.

Indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret skal, som nævnt, ske før visitationen (og anbringelsen i detentionen). Tidspunktet for visitation fremgår ikke af den ene rapport hvor en udskrift er vedlagt, men denne udskrift er først skrevet ud 4 timer og 15 minutter efter den foreløbige anbringelse i detentionen.

Hvis oplysningerne er udprintet i forbindelse med forespørgslen i kriminalregisteret, er der i dette tilfælde ikke sket indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 10, stk. 1, dvs. forud for visitationen. Jeg anmoder Nordjyllands Politi om en udtalelse vedrørende praksis med hensyn til indhentelse og udprintning/vedlæggelse af udskrifter fra kriminalregisteret.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 8 i den tidligere gældende kundgørelse og § 7 i den nugældende kundgørelse.

2.6.1. Fremstilling

I alle tilfælde er der notat om tidspunktet for fremstilling for vagthavende. Fremstilling er i de 2 tilfælde hvor tidspunktet for indbringelsen ikke fremgår, sket henholdsvis 1 time og 5 minutter og 15 minutter efter anholdelsen. I et tilfælde er fremstilling sket 3 minutter efter indbringelsen og i de øvrige tilfælde samtidig med indbringelsen.

Fremstilling er således i alle tilfælde hvor tidsrummet for indbringelsen fremgår, sket umiddelbart efter indbringelsen.

Til orientering kan jeg oplyse at Rigspolitechefen og Justitsministeriet i sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitechefen mente mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men fandt dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

I 4 af de 10 tilfælde er der gjort notat i rubrikken om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. I 2 af de 4 tilfælde er der notat om sådanne skader/spor, mens der i de 2 andre tilfælde er notat om at der ikke var sådanne skader/spor. I de øvrige tilfælde, hvor der ikke er gjort notat i dette felt, går jeg ud fra at der heller intet har været at bemærke for så vidt angår den frihedsberøvedes tilstand i øvrigt.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne taler for en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet sørge for at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 13, stk. 5, i den dagældende kundgørelse og § 12, stk. 2, i den nugældende kundgørelse. I sidstnævnte bestemmelse er det udtrykkeligt anført at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis dette ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen. Det gjaldt også efter den tidligere kundgørelse selv om dette ikke fremgik af kundgørelsen.

I 9 af de 10 tilfælde er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I 3 tilfælde er det sket ved navn, i 3 tilfælde ved angivelse af initialer, og i 3 tilfælde ved ”anholdere” (hvis navn eller initialer fremgår af rapporten).

I det tilfælde hvor der ikke er notat i rubrikken til angivelse af hvem der foretog visitation, er det afkrydset at der ikke blev frataget effekter. Jeg går derfor ud fra at der også skete visitation i dette tilfælde. Jeg anser den manglende udfyldelse af rubrikken til angivelse af hvem der foretog visitationen for en enkeltstående forglemmelse med hensyn til at gøre notat herom.

I 6 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse der er sket visitation (den tidligere gældende kundgørelses § 13, stk. 3 og/eller stk. 4, og den nye kundgørelses § 11, stk. 2 og 3, som er angivet på den nye detentionsrapport, og som svarer til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3). Visitation er i 2 tilfælde sket efter begge bestemmelser, i de øvrige tilfælde efter § 13, stk. 3, og § 11, stk. 2, i henholdsvis den tidligere og den nugældende kundgørelse. Det ene af de 2 tilfælde hvor visitation er sket efter § 13, stk. 4, efter den tidligere gældende kundgørelse, vedrører en kvinde. Det er et af de tilfælde hvor der er angivet initialer på de personer der forestod visitationen.

Jeg går ud fra at visitationen blev foretaget af personale af samme køn, men anmoder dog om oplysning herom.

Tidspunktet for visitationen er angivet i alle tilfælde på nær 2. Visitationen er i 1 af de 8 tilfælde sket samtidig med frihedsberøvelsen (dvs. inden indbringelsen) og i de øvrige tilfælde samtidig med fremstillingen for vagthavende.

Jeg går ud fra at visitationen i det ene tilfælde hvor den skete forud for indbringelsen, som minimum opfyldte kravene i kundgørelsens § 13, stk. 3, og at den pågældende i perioden fra visitationen til den foreløbige anbringelse i detentionen var under konstant opsyn.

På grund af de manglende oplysninger om tidspunktet for visitationen i 2 af tilfældene er det ikke muligt at se om visitation har fundet sted forud for den foreløbige anbringelse, men det går jeg ud fra.

Den nye detentionsrapport indeholder i modsætning til den tidligere ikke kun et felt til afkrydsning hvis der er frataget effekter og/eller penge, men tillige et felt til afkrydsning hvis der ikke er frataget noget. Hvis der er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om. I 9 af de 10 tilfælde er der notat om hvorvidt den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge. I 2 af disse tilfælde er det angivet at der ikke er frataget noget. I det sidste tilfælde er der hverken notat i rubrikkerne til angivelse af hvem der har udleveret effekter, eller til en kvittering fra den frihedsberøvede i forbindelse hermed. Jeg går derfor ud fra at der heller ikke er frataget noget i dette tilfælde.

Der er, som det fremgår af det lige anførte, rubrikker til angivelse af hvem der har udleveret effekter og til kvittering fra de frihedsberøvede i forbindelse hermed, jf. for så vidt angår kvitteringen den tidligere gældende kundgørelses § 22, stk. 2, og nugældende kundgørelses § 26, stk. 4, hvorefter en frihedsberøvet skal anmodes om at kvittere for udlevering af effekter i detentionsrapporten. Disse rubrikker er ikke udfyldt i 4 af de tilfælde hvor den frihedsberøvede blev frataget effekter.

Både i blanket P152 og i den tidligere anvendte lokale blanket er der et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, og som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres. Dette felt er ikke udfyldt i de nævnte 4 tilfælde (men kun i det ene af de 2 tilfælde hvor der ikke blev frataget noget, og hvor der derfor ikke var noget der skulle udleveres til den pågældende).

I 1 tilfælde (en anbringelse den 7. juli 2006) er der en underskrift i feltet om fratagne effekter, men jeg kan ikke se om den hidrører fra den frihedsberøvede og blot er anført et forkert sted.

Det er beklageligt at der ikke er notat om udlevering af effekter i 4 tilfælde, og at der ikke er enten en kvittering fra den frihedsberøvede i hvert fald i de 3 tilfælde eller en bemærkning i feltet hertil om årsagen til manglende kvittering. Jeg går ud fra at de frihedsberøvede ved løsladelsen fik udleveret de fratagne effekter. Jeg henviser i øvrigt til min henstilling under pkt. 2.2. om indskærpeelse af notatpligten.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitechefen.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det

taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 18, stk. 5, og den nugældende kundgørelses § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. den dagældende kundgørelses § 19, stk. 3, og nugældende kundgørelses § 25. Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I 8 af de 10 tilfælde blev der, som tidligere nævnt, foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. I alle tilfælde var der tale om foreløbig anbringelse i detentionen indtil lægeundersøgelsen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås, som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Efter bekendtgørelsens § 15, stk. 3, kan et skærpet tilsyn kun ske ved fremmøde i detentionen.

I 1 tilfælde fremgår det, som tidligere nævnt, ikke at der skete detentionsanbringelse ud over ved notat i rubrikken om indsættelse i detentionen. I alle de øvrige tilfælde var den frihedsberøvede foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er i alle 9 tilfælde angivet i selve detentionsrapporten.

I 1 af de 9 tilfælde skete der ikke endelig anbringelse i detentionen idet den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen blev kørt på hospitalet. I et andet tilfælde er rubrikken til angivelse af dato og klokkeslæt for den endelige detentionsanbringelse i detentionsrapporten heller ikke udfyldt. Rubrikken om lægetilsyn er heller ikke udfyldt i dette tilfælde. I 1 tilfælde er endelig anbringelse sket 5 minutter efter lægeundersøgelsen, i de andre tilfælde samtidig hermed. Da anbringelsen i detentionen er foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, har jeg i alle tilfælde for så vidt angår varigheden af den foreløbige anbringelse, lagt tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund.

I 1 tilfælde varede den foreløbige anbringelse 25 minutter. I 2 tilfælde varede den foreløbige anbringelse 30 minutter. Der var i disse 3 tilfælde ikke tilsyn med de frihedsberøvede under den foreløbige anbringelse.

I de øvrige tilfælde varede den foreløbige anbringelse henholdsvis 50 minutter, 55 minutter, 1 time og 10 minutter, 1 time og 16 minutter, 1 time og 35 minutter og 2 timer og 5 minutter. Det sidste tilfælde er det tilfælde hvor der ikke er notat om lægetilsyn og endelige anbringelse, og hvor jeg derfor lægger til grund at anbringelse var foreløbig indtil løsladelsen (tidspunktet for udtagelse af detentionen fremgår ikke af rapporten).

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 50 minutter (en anbringelse den 7. juli 2006), er der ikke noget notat om tilsyn under denne anbringelse. Det er der heller ikke i det tilfælde hvor den frihedsberøvede efter lægetilsynet blev kørt på skadestue, og hvor den foreløbige anbringelse varede 1 time og 16 minutter (en anbringelse den 17. december 2005).

Jeg anmoder om en udtalelse vedrørende de manglende tilsyn i disse tilfælde.

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 1 time og 35 minutter, var der ét tilsyn under den foreløbige anbringelse og det fandt sted 55 minutter efter anbringelsen. Det er noteret at der var tale om et elektronisk tilsyn.

Det er meget beklageligt at der først var tilsyn efter 55 minutter, og at det var elektronisk. Jeg anmoder om en udtalelse om baggrunden for at der først var tilsyn efter 55 minutter, og at det ikke skete ved fremmøde.

I det tilfælde hvor den foreløbige anbringelse varede 55 minutter, var der et tilsyn ved fremmøde efter 35 minutter. I det tilfælde hvor den foreløbige anbrin-

gelse varede 1 time og 10 minutter, var der et tilsyn ved fremmøde 30 minutter efter anbringelsen og et elektronisk tilsyn 30 minutter derefter.

Tilsyn efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, skal være hyppigere end hver halve time og skal altid være ved fremmøde. Det er derfor beklageligt at der først var tilsyn efter henholdsvis 35 og 30 minutter, og at det ene tilsyn i det sidstnævnte tilfælde var elektronisk.

I det tilfælde hvor der alene var tale om en foreløbig anbringelse, var der i alt fire tilsyn, alle ved fremmøde. Det første fandt sted 25 minutter efter den foreløbige anbringelse, det næste 40 minutter derefter, det tredje 15 minutter senere og det sidste 20 minutter senere. Løsladelse skete 30 minutter derefter.

Bortset fra at der i et tilfælde gik 40 minutter mellem tilsyn hvilket ikke er i overensstemmelse med bestemmelsen i bekendtgørelsens § 15, stk. 2, og at det ikke er noteret at der var tale om skærpede tilsyn, har jeg ingen bemærkninger til tilsynene i dette tilfælde.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I 7 tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet er udfyldt i samtlige 7 tilfælde.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i 5 af de 7 tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen. I

de 2 sidste tilfælde fandt det første tilsyn efter den endelige anbringelse sted henholdsvis 40 minutter og 1 time og 13 minutter efter den endelige anbringelse. Det drejer sig om anbringelser den 4. januar 2006 og 26. marts 2006. I sidstnævnte tilfælde blev den frihedsberøvede udtaget af detentionen og løsladt på dette tidspunkt.

Jeg går ud fra at der er tale om enkeltstående tilfælde, men at Nordjyllands Politi alligevel vil overveje at indskærpe overholdelse af 30 minutters reglen som er særlig vigtig i starten af anbringelsen. Jeg henviser i den forbindelse til bekendtgørelsens § 14, stk. 2, hvorefter de to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal ske ved fremmøde i detentionen, jf. i øvrigt pkt. 2.7.2.5.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitechefens nye detentionsblanket indeholder rubrikker til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er udtaget af detentionen (dato og klokkeslæt). Sådanne rubrikker fandtes ikke i den tidligere blanket og heller ikke i den lokale blanket. Det fremgår af rundskrivelsen til den nye kundgørelse at rubrikken skal udfyldes i alle tilfælde, også selv om udtagelse af detentionen er sammenfaldende med løsladelsen.

Rubrikken er dog kun udfyldt i 2 af de 6 tilfælde hvor den nye blanket har været anvendt.

Det er beklageligt. Jeg henviser til min henstilling ovenfor under pkt. 2.2. om indskærpelse af notatpligten.

I 1 af de 4 tilfælde hvor rubrikkerne ikke er udfyldt, er det ud for sidste tilsynsnotat angivet at den frihedsberøvede blev udtaget af detentionen. I ingen af de øvrige tilfælde, herunder rapporterne fra før 1. marts 2006, fremgår det hvornår der skete udtagelse af detentionen. Dato og klokkeslæt for løsladelse af den de-

tentionsanbragte fremgår kun i 4 af de 7 tilfælde hvor der skete endelig anbringelse. I 2 af de 4 tilfælde fremgår både tidspunktet for udtagelse og løsladelse som var sammenfaldende i begge tilfælde. I 2 tilfælde er der således hverken oplysning om tidspunktet for udtagelsen eller løsladelsen. Det drejer sig om anbringelser den 12. december 2005 (hvor rapporten ikke indeholder rubrikker til angivelse af udtagelsestidspunktet) og den ene af anbringelserne den 30. juni 2006 (j.nr. 5000-61650-00013-06). Som tidligere nævnt vedrørte de to anbringelser denne dag to brødre som begge blev anholdt for beruselse ved Nibe Festival. Den anden rapport indeholder heller ikke løsladelsestidspunkt, men det er den rapport hvor det af sidste tilsynsnotat fremgår at den pågældende blev udtaget og afhørt (samt overgivet til faderen). Det skete kl. 10.30. Af tilsynsnotaterne i sagen med j.nr. 5000-61650-00013-06 fremgår det at broderen havde længere tids ophold i detentionen. Sidste tilsyn er noteret kl. 14.45.

Jeg anmoder om oplysning om tidspunktet for løsladelsen af de frihedsberøvede ved anbringelserne den 12. december 2005 og 30. juni 2006 (j.nr. 5000-61650-00013-06) og om muligt om tidspunktet for udtagelsen af detentionen i begge tilfælde. Jeg går ud fra at den frihedsberøvede ved anbringelsen den 12. december 2005 hvor trusler på livet er angivet som årsag i rapporten, blev afhørt inden løsladelsen, men medmindre det fremgår hvornår den pågældende blev udtaget af detentionen, anmoder jeg om oplysning om i hvilket tidsrum den pågældende blev afhørt. Jeg anmoder endvidere om oplysning om hvorvidt den frihedsberøvede i det andet tilfælde – ligesom broderen – blev afhørt efter udtagelsen af detentionen, og hvad afhøringerne af brødrene – eller i hvert fald den yngste bror – omhandlede. Hvis der skete afhøring, og tidspunktet for udtagelse af detentionen ikke fremgår, beder jeg om oplysning om tidsrummet for afhøringen.

Af rapporterne vedrørende 1 af de 3 tilfælde med endelig anbringelse hvor tidspunktet for udtagelsen er angivet, fremgår det at sidste tilsyn før udtagelsen var

lægetilsynet 1 time og 13 minutter tidligere, jf. omtalen af sagen ovenfor under pkt. 2.7.2.1.

Jeg henviser til pkt. 2.7.2.1.

I de 2 andre tilfælde hvor tidspunktet for udtagelse er anført, fandt sidste tilsyn sted henholdsvis 15 og 30 minutter før udtagelsen. I sidstnævnte tilfælde (en anbringelse den 1. juli 2006) er det noteret at effekter blev udleveret på samme tidspunkt. Om udtagelse rettelig skete på dette tidspunkt, er dog uden betydning for vurderingen af om der var tilsyn helt frem til løsladelsen idet alle tilsyn skete med 30 minutters mellemrum frem til det angivne tidspunkt for udtagelse af detentionen.

De 2 tilfælde hvor alene løsladelsestidspunktet fremgår, drejer sig om anbringelser den 4. januar 2006 og 7. juli 2006. I førstnævnte tilfælde er det noteret at der var tilsyn kl. ”1500 – 2000” (jf. herom pkt. 2.7.2.3.). Jeg lægger på denne baggrund til grund at sidste tilsyn inden løsladelsen var kl. 20.00. Løsladelse skete kl. 20.45. Det fremgår ikke om der skete afhøring af den pågældende der var frihedsberøvet på grund af ”uorden”, inden løsladelsen.

Jeg har ikke grundlag for at foretage mig mere vedrørende tidspunktet for sidste tilsyn i dette tilfælde forud for udtagelsen af detentionen/løsladelsen. Det bemærkes at jeg er opmærksom på at der efter udtagelsen og indtil løsladelsen, foruden tid til eventuel afhøring, medgår tid til udlevering af effekter og eventuelt toiletbesøg mv.

I det andet tilfælde fandt sidste tilsyn sted 30 minutter før løsladelsen.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I 1 tilfælde – en anbringelse den 4. januar 2006 – er det som allerede nævnt noteret at der var tilsyn mellem kl. 15.00 og kl. 20.00. Der er således alene ét tilsynsnotat som angiver at der skete tilsyn den 4. januar 2006 i dette tidsrum. Det fremgår ikke hvor mange tilsyn der var tale om, og med hvilke intervaller de enkelte tilsyn fandt sted.

§ 18, stk. 5, i den kundgørelse der var gældende på tidspunktet for den aktuelle anbringelse, havde følgende ordlyd:

”Stk. 5. Når tilsyn ved fremmøde i detentionen eller detentionstilsyn ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten, at tilsynet er udført med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand, der har udført tilsynet, samt om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde.”

§ 25 i den nugældende kundgørelse har følgende ordlyd:

”§ 25. I tilslutning til politipersonalets tilsyn med de detentionsanbragte skal hvert tilsyn noteres i detentionsrapporten med angivelse af tidspunkt, og om der har fundet skærpet tilsyn sted.

Stk. 2. ...

Stk. 3. ...”

I § 25 i den nugældende kundgørelse er det præciseret at der skal gøres notat om ”hvert” enkelt tilsyn med angivelse af tidspunktet for tilsynet, og at det skal ske i tilslutning til tilsynet. Også efter § 18, stk. 5, i den tidligere kundgørelse skulle der dog gøres notat om (hvert enkelt) tilsyn når det var udført. For at det er muligt at efterprøve om tilsyn er sket i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 1 (30 minutters reglen), må det udtrykkeligt fremgå hvornår de enkelte tilsyn har fundet sted.

Der er således i det konkrete tilfælde ikke gjort notat i overensstemmelse med § 18, stk. 5, i den dagældende kundgørelse. Det er beklageligt. Da jeg går ud fra

at der er tale om et enkeltstående tilfælde, og det nu er præciseret at der skal gøres notat ved hvert tilsyn, foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold.

I alle de øvrige tilfælde, bortset fra ét, har der med en enkelt undtagelse været ført tilsyn med intervaller på højst en halv time. Det ene tilfælde er anbringelsen den 26. marts 2006 der er omtalt tidligere, og hvor der ikke var tilsyn mellem lægeundersøgelsen kl. 11.00 og udtagelsen af detentionen kl. 12.13.

Jeg har således – udover det ovenfor anførte vedrørende det nævnte tilfælde – ikke nogen bemærkninger til intervallet mellem tilsyn.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som tidligere nævnt skal navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 18, stk. 5, og nugældende kundgørelses § 25, stk. 3. Af sidstnævnte bestemmelse fremgår det at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet. Det gjaldt også for tilsyn forud for den nye kundgørelses ikrafttræden selv om det ikke udtrykkeligt var nævnt i den tidligere gældende kundgørelse.

I en rapport hvor alle tilsyn er foretaget af den samme polititjenestemand, er anført såvel initialer som navn i form af polititjenestemandens stempel. I alle de øvrige tilfælde er anført initialerne på dem der har udført tilsynene, i nogle tilfælde ved et gentagelsestegn.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som tidligere nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uan-

set om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde angivet hvilken type tilsyn der var tale om. I 1 tilfælde (anbringelsen den 26. marts 2006) var der som nævnt ingen tilsyn mellem lægetilsynet og udtagelsen af detentionen. I 3 af de 6 øvrige tilfælde var begge de to første tilsyn efter den endelige anbringelse elektroniske.

Det er beklageligt at bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ikke har været overholdt i disse 3 tilfælde. Jeg henstiller til Nordjyllands Politi at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

I 1 tilfælde (en anbringelse den 12. december 2005) er der ikke ved nogen af tilsynene angivet bemærkninger i feltet hertil. Jeg går ud fra at de manglende notater er udtryk for at der ikke har været noget at bemærke ved tilsynet. Det samme gælder anbringelsen den 4. januar 2006 hvor der kun er ét notat der dækker tilsyn mellem kl. 15.00 og kl. 20.00. I alle de øvrige tilfælde er der notater ud for de enkelte tilsyn, eventuelt blot et gentagelsestegn.

Det bør efter min opfattelse udtrykkeligt, fx blot ved et minus, angives at tilsynet ikke har givet anledning til bemærkninger, jf. også pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 hvorefter samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Når der er tilført en bemærkning, fx om at den frihedsberøvede sover eller der ikke er nogen bemærkninger (i.a.b.), og det samme gør sig gældende ved de følgende tilsyn, kan der anvendes gentagelsestegn som det også er sket i flere tilfælde.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter den tidligere kundgørelses § 20 og nugældende kundgørelses § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er, som ovenfor anført, i 4 tilfælde ikke angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten. Jeg går ud fra at det i alle tilfælde fremgår af POLSAS.

Jeg henviser til min henstilling under pkt. 2.2. om indskærpelse af notatpligten.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænning og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 21, stk. 1, og den nugældende kundgørelses § 26, stk. 2.

I kundgørelsen (nu § 26, stk. 2, 1. pkt.) og i Rigspolitechefens pjece er det anført at der kan klages til Justitsministeriet. Efter ikrafttrædelsen den 1. januar 2007 af politireformen er Rigspolitechefen imidlertid blevet klageinstans for så vidt angår politifaglige spørgsmål, herunder i sager om bl.a. frihedsberøvelse efter politiloven. Jeg er i sagen om min inspektion af detentionen i Skive gået ud fra at Rigspolitechefen vil ændre kundgørelsen og pjecen i overensstemmelse hermed.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere

lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. den tidligere gældende kundgørelses § 21, stk. 2, og den nugældende kundgørelses § 26, stk. 3. Den detentionsrapport som Rigspolitichefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende. En sådan rubrik findes også i den lokale blanket der er anvendt i 1 tilfælde.

Under inspektionen konstaterede jeg, som nævnt ovenfor under pkt. 1, at der ikke i eller ved visitationsskranken lå et oplag af Rigspolitichefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”, men det blev oplyst at vejledningerne findes på vagthavendes kontor ved siden af forrummet. Det blev endvidere oplyst at de frihedsberøvede der ikke skal afhøres efter udtagelse af detentionen, løslades via hoveddøren og får vejledningen udleveret samtidig med at der kvitteres for udlevering af effekter.

Det er i rundskrivelsen til den nye kundgørelse under pkt. 7 bemærket at vejledningen skal udleveres i alle tilfælde, også hvor der blot har været tale om foreløbig anbringelse.

Kun i 1 af de modtagne 10 detentionsrapporter er den nævnte rubrik udfyldt.

Det er beklageligt at der i 9 tilfælde ikke er oplysninger om hvorvidt de pågældende er vejledt i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 17, herunder at der ikke er gjort notat om udlevering eller tilbud om udlevering af Rigspolitichefens pjece. Hvis pjecen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage pjecen, eller fordi særlige forhold gør at vejledning i et konkret til-

fælde helt eller delvist kan undlades, bør der efter min opfattelse gøres notat herom i rapporten med angivelse af årsagen hertil.

Jeg henstiller til Nordjyllands Politi at indskærpe pligten til vejledning efter (nu) § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen og til at gøre notat herom, jf. § 26, stk. 3. Jeg anmoder om oplysning om hvad der sker i den anledning.

Da Justitsministeriet er angivet som klageinstans i Rigspolitechefens pjece, går jeg i øvrigt ud fra at politiet ved udlevering af pjecen indtil den er revideret, vil gøre opmærksom på rette klagemyndighed, fx ved rettelse i pjecen inden udleveringen.

Opfølgning

Jeg beder om at Nordjyllands Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne endelige rapport sendes til Nordjyllands Politi, Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen

Inspektionschef